

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

P-87/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
Z B O G O G L U H E

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Andrei Jelenić Pitoski, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja GRIVI OFFICIUM d.o.o., Buzet, Račički Brijeg 24, OIB: 08427168015, kojeg zastupa punomoćnica Iva Klobučar, odvjetnica iz Rijeke, protiv tuženika BOJAN GRADNJA j.d.o.o., Rijeka, Fužinska 53, OIB: 23298506692, radi isplate, vrijednost predmeta spora 22.000,00 EUR, 6. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku BOJAN GRADNJA j.d.o.o., Rijeka, Fužinska 53, OIB: 23298506692, isplatiti tužitelju GRIVI OFFICIUM d.o.o., Buzet, Račički Brijeg 24, OIB: 08427168015, iznos od 22.000,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 2.000,00 EUR od 6. rujna 2025. do isplate, i
- na iznos od 20.000,00 EUR od 1. studenoga 2025. do isplate,

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku BOJAN GRADNJA j.d.o.o. naknaditi tužitelju GRIVI OFFICIUM d.o.o. trošak parničnog postupka u iznosu od 718,23 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 6. listopada 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 5. svibnja 2026. protiv tuženika podnio tužbu radi isplate iznosa od 22.000,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamata. Naveo je da su

stranke 23. listopada 2025. sklopile Ugovor o izvođenju radova kojim se tuženik, kao izvođač odnosno podizvođač tužitelja, obvezao izvesti ugovorene radove na izgradnji stambene građevine s osam stambenih jedinica na novoformiranoj k.č.br. 2802/8 k.o. Novigrad.

2. Tužitelj tvrdi da je tuženiku za izvođenje ugovorenih radova uplatio predujam u ukupnom iznosu od 22.000,00 EUR, od čega 2.000,00 EUR 5. rujna 2025. i 20.000,00 EUR 31. listopada 2025. Tuženik se, prema navodima tužbe, uz primitak predujma obvezao izdati tužitelju bjanko zadužnicu, što nije učinio.

3. Nadalje, tužitelj navodi da tuženik nije pristupio izvođenju ugovorenih radova niti je izvršio bilo koji dio radova koji su predmet ugovora. Tužitelj ga je u više navrata pozivao na ispunjenje ugovorene obveze, a nakon što tuženik nije pristupio radovima, tužitelj je zbog rokova prema svom naručitelju angažirao druge podizvođače i od tuženika zatražio povrat uplaćenog predujma. Tuženik predujam nije vratio.

4. U prilog navedenim tvrdnjama tužitelj je dostavio Ugovor o izvođenju radova, potvrde o izvršenim plaćanjima, račune za predujam te pisanu i elektroničku komunikaciju između stranaka.

4.1. Iz elektroničke poruke zakonskog zastupnika tuženika Bojana Tufekčića od 14. travnja 2026. proizlazi da tuženik ne osporava primitak novčanih sredstava. Zakonski zastupnik tuženika naveo je da će „u najkraćem roku“ vratiti novac koji mu je uplaćen, uz prijedlog da se od tog iznosa odbije vrijednost drugih radova koje je navodno izvršio u Crikvenici.

4.2. Punomoćnica tužitelja odgovorila je 15. travnja 2026. da ti radovi nisu povezani s predmetnim predujmom, da će eventualni račun za radove u Crikvenici biti zasebno plaćen te je tuženika ponovno pozvala na povrat cijelog predujma u roku od tri dana.

5. Tužitelj je postavio zahtjev da mu tuženik isplati 22.000,00 EUR, i to sa zakonskom zateznom kamatom na 2.000,00 EUR od 6. rujna 2025. te na 20.000,00 EUR od 1. studenoga 2025. do isplate, kao i da mu naknadi parnični trošak.

6. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-87/2026-2 od 29. svibnja 2026. tuženiku je dostavljena tužba radi podnošenja pisanog odgovora na tužbu u roku od 30 dana. Tuženik je izričito upozoren da će sud, ako u tom roku ne podnese odgovor, pod pretpostavkama iz članka 331.b Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje u tekstu: ZPP) donijeti presudu zbog ogluhe, odnosno pod pretpostavkama iz članka 332.a ZPP-a presudu kojom se tužbeni zahtjev odbija bez održavanja rasprave.

7. Pokušaj dostave tužbe s prilogima i rješenjem P-87/2026-2 tuženiku poštom na adresu njegova sjedišta nije uspio. Pošiljka je vraćena sudu s naznakom da je primatelj obaviješten, ali pošiljku nije podigao.

7.1. Sud je tuženika obavijestio i da je kao pravna osoba obvezan sa sudom komunicirati u elektroničkom obliku te da će mu se, do dodjele prava pristupa informacijskom sustavu elektroničke komunikacije, dostava obavljati stavljanjem pismena na e-Oglasnu ploču sudova.

8. Budući da dostava prvog pismena tuženiku kao pravnoj osobi nije uspjela ni na adresi njegova sjedišta, tužba s prilogima, rješenjem P-87/2026-2 i pozivom za davanje odgovora na tužbu stavljena je 11. kolovoza 2026. na e-Oglasnu ploču sudova, a dostava je obavljena 20. kolovoza 2026.

8.1. Takav način dostave odgovara članku 133. stavcima 5. do 7. ZPP-a, prema kojima se pravnoj osobi koja nije zatražila odnosno kojoj nije dodijeljeno pravo pristupa sustavu e-Komunikacije prvo pismo pokušava dostaviti poštom, a ako dostava na adresu iz tužbe odnosno registrirano sjedište ne uspije, dostava se obavlja stavljanjem pismena na e-Oglasnu ploču.

9. Rok od 30 dana za odgovor na tužbu počeo je teći 21. kolovoza 2026., jer se prema članku 112. ZPP-a u rok određen na dane ne uračunava dan dostave, već rok počinje teći prvoga sljedećeg dana. Trideseti dan roka padao je na 19. rujna 2026., u subotu. Budući da posljednji dan roka pada na dan kada sud ne radi, rok je, prema članku 112. stavku 3. ZPP-a, istekao protekom prvoga sljedećeg radnog dana, odnosno 21. rujna 2026. Tuženik u ostavljenom roku nije podnio odgovor na tužbu.

10. Prema članku 331.b stavku 1. ZPP-a, ako tuženik ne podnese odgovor na tužbu u određenom roku, sud će donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev prihvaća ako su kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti: da su tuženiku tužba i poziv za odgovor uredno dostavljeni, da osnovanost zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, da činjenice na kojima se zahtjev temelji nisu u protivnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio niti s općepoznatim činjenicama te da ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih bi proizlazilo da su tuženika opravdani razlozi spriječili odgovoriti na tužbu.

10.1. Sud ocjenjuje da su u ovom slučaju navedene pretpostavke ispunjene.

11. Presuda zbog ogluhe počiva na procesnoj pretpostavci da je tuženik, koji je bio uredno upoznat s činjeničnim navodima tužitelja, a nije ih osporio u roku ostavljenom za odgovor, priznao njihovu istinitost. Tuženikova pasivnost ne znači automatsko priznanje pravne osnovanosti tužbenog zahtjeva, zbog čega je sud dužan samostalno ispitati proizlazi li iz tako formiranoga činjeničnog supstrata, primjenom odgovarajućeg materijalnog prava, pravna posljedica koju tužitelj zahtijeva.

11.1. Takvo pravno shvaćanje izraženo je u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-1668/2024-2 od 25. travnja 2024., prema kojoj se kod presude zbog ogluhe smatra priznatima činjenični navodi tužitelja, dok sud zasebno ocjenjuje njihovu pravnu dostatnost za prihvaćanje zahtjeva.

12. Prema članku 360. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje u tekstu: ZOO), kad jedna strana dvostranoobveznog ugovora ne ispuni svoju obvezu, druga strana može, pod zakonom propisanim pretpostavkama, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom.

12.1. Prema članku 366. ZOO-a vjerovnik je dužan drugu stranu bez odgađanja obavijestiti da ugovor raskida, dok prema članku 368. stavku 2. ZOO-a strana koja je ugovor potpuno ili djelomično ispunila ima nakon raskida pravo na povrat onoga što je dala. Strana koja vraća novac prema članku 368. stavku 5. ZOO-a duguje zateznu kamatu od dana kada je novac primila.

13. U konkretnom slučaju tužitelj je naveo da tuženik radove za koje je primio predujam nije započeo niti izvršio, da ga je tužitelj pozivao na ispunjenje, da je zbog neizvršenja ugovora angažirao druge podizvođače te da je od tuženika izričito zatražio povrat predujma. Iz tih činjenica proizlazi da tužitelj više nije zahtijevao ispunjenje ugovorne obveze, nego je izrazio volju da ugovorni odnos prestane i da mu se vrati ono što je po njegovoj osnovi dao.

13.1. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 364/2020-3 zauzeo je pravno shvaćanje da do raskida zbog neispunjenja, ako raskid ne nastupa po samom zakonu, dolazi jednostranom izjavom ugovorne strane, a ne konstitutivnom sudskom odlukom, te da prema okolnostima konkretnog slučaja i sama tužba svojim sadržajem može predstavljati priopćenje drugoj strani o raskidu ugovora. Stoga okolnost da tužitelj u tužbenom zahtjevu nije posebno zahtijevao utvrđenje da je ugovor raskinut ne predstavlja zapreku dosudi restitucijskog zahtjeva.

14. Činjenice na kojima tužitelj temelji zahtjev nisu u protivnosti s dokazima koje je sam podnio. Naprotiv, dokumentacija priložena tužbi potvrđuje postojanje ugovornog odnosa i uplatu predujma, dok elektronička poruka zakonskog zastupnika tuženika od 14. travnja 2026. dodatno potvrđuje primitak uplaćenog novca i spremnost tuženika da ga vrati. Tuženik u toj poruci nije tvrdio da je izveo radove koji su predmet ugovora sklopljenog 23. listopada 2025., već se pozvao na druge radove u Crikvenici.

15. Ni navod zakonskog zastupnika tuženika da bi od iznosa koji vraća trebalo odbiti vrijednost radova izvršenih u Crikvenici ne čini činjeničnu osnovu tužbe protivnom dokazima u smislu članka 331.b stavka 1. točke 3. ZPP-a.

15.1. Prema člancima 195. i 196. ZOO-a, prijeboj pretpostavlja postojanje uzajamnih dospjelih tražbina koje glase na novac ili druge zamjenjive stvari istoga roda i kakvoće, a do prestanka obveza prijebojem ne dolazi samim postojanjem takvih tražbina, nego tek izjavom o prijeboju.

15.2. Iz tuženikove poruke ne proizlazi određena visina njegova navodnog potraživanja za radove u Crikvenici, dospelost takve tražbine ni nedvojbeno izjava da tu tražbinu prebija s obvezom povrata predujma. Poruka je formulirana kao prijedlog odnosno molba da se vrijednost tih radova naknadno odbije. Tužitelj takvom prijedlogu nije pristao, nego je izričito naveo da su radovi u Crikvenici odvojeni poslovni odnos i da će, nakon završetka i ispostavljanja računa, biti zasebno plaćeni.

16. Na osnovanost zahtjeva ne utječe ni tvrdnja zakonskog zastupnika tuženika iz elektroničke komunikacije da do početka radova nije došlo zato što gradilište nije bilo pripremljeno. To pitanje moglo bi biti od značenja za eventualnu odgovornost jedne ili druge strane za naknadu štete, ali nije odlučno za pravo na povrat onoga što je dano po ugovoru koji se više ne izvršava.

16.1. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 3108/2015-2 istaknuo je da strana koja je djelomično ili potpuno ispunila raskinuti ugovor ima pravo na povrat onoga što je dala, a obveza povrata novca i plaćanja kamata prema članku 368. ZOO-a nije uvjetovana krivnjom jedne ili druge ugovorne strane za neispunjenje ugovora.

17. Prema tome, iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da je tuženik od tužitelja primio ukupno 22.000,00 EUR kao predujam za ugovorene radove, da radove nije izvršio, da je tužitelj odustao od daljnjeg zahtijevanja njihova izvršenja i angažirao druge izvođače te zatražio povrat danoga, a da tuženik predujam nije vratio. Iz navedenih činjenica prema članku 368. stavku 2. ZOO-a proizlazi obveza tuženika vratiti tužitelju primljenih 22.000,00 EUR.

18. Tužitelj zahtijeva zatezne kamate na iznos od 2.000,00 EUR počevši od 6. rujna 2025., a na 20.000,00 EUR počevši od 1. studenoga 2025.

18.1. Budući da je prema članku 368. stavku 5. ZOO-a strana koja vraća novac dužna platiti zatezne kamate od dana njegova primitka, tužitelj osnovano zahtijeva kamate najmanje od dana nakon dana kada su pojedine uplate izvršene. Na odnose iz trgovačkih ugovora zakonska zatezna kamata prema članku 29. stavku 2. ZOO-a određuje se uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena. Zakon.hr

19. Sud nije utvrdio postojanje općepoznatih činjenica koje bi bile u protivnosti s činjeničnim navodima tužitelja niti općepoznatih okolnosti iz kojih bi proizlazilo da su tuženika opravdani razlozi spriječili podnijeti odgovor na tužbu. Također, predmetni zahtjev nije zahtjev kojim stranke ne bi mogle raspolagati u smislu članka 3. stavka 3. ZPP-a.

20. Slijedom svega navedenog, tuženiku su tužba i poziv za davanje odgovora uredno dostavljeni, tuženik u ostavljenom roku nije odgovorio na tužbu, osnovanost postavljenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, a te činjenice nisu u protivnosti s dokazima koje je tužitelj sam podnio niti s općepoznatim činjenicama. Time su kumulativno ostvarene sve pretpostavke iz članka 331.b stavka 1. ZPP-a pa je valjalo donijeti presudu zbog ogluhe i odlučiti kao u točki I. izreke.

21. O trošku parničnog postupka odlučeno je prema člancima 154. stavku 1., 155. i 164. ZPP-a. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, pripada mu pravo na naknadu troškova koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka. Tužitelj je u tužbi zatražio naknadu troška njezina sastava u iznosu od 500,00 EUR te troškova sudskih pristojbi na tužbu i presudu.

22. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe po punomoćnici odvjetnici u zatraženom iznosu od 500,00 EUR, koji je, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 22.000,00 EUR, sukladan Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

23. Tužitelju je nadalje priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 133,23 EUR. Tužba je podnesena elektroničkim putem 5. svibnja 2026., u vrijeme važenja Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 37/23). Prema Tar. br. 1. stavku 1. te Uredbe, za vrijednost predmeta spora koja prelazi 1.990,84 EUR plaćala se pristojba od 66,36 EUR i još 1 % na razliku iznad 1.990,84 EUR, pa za vrijednost predmeta spora od 22.000,00 EUR puna pristojba iznosi 266,45 EUR. Budući da je

tužba podnesena elektroničkim putem, prema članku 7. stavku 1. Zakona o sudskim pristojbama pristojba se plaća u polovici propisanog iznosa, odnosno 133,23 EUR. Da je navedeni trošak stvarno nastao proizlazi i iz spisu priložene potvrde o plaćanju od 6. svibnja 2026., iz koje je vidljivo da je tužitelj izvršio uplatu sudske pristojbe za tužbu zajedno s pristojbom za prijedlog za određivanje mjere osiguranja.

24. Tužitelju pripada i pravo na naknadu sudske pristojbe na ovu presudu zbog ogluhe u iznosu od 85,00 EUR. Budući da se presuda donosi nakon stupanja na snagu Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 50/26), koja se primjenjuje od 1. lipnja 2026., visina pristojbe na ovu odluku određuje se prema toj Uredbi. Prema Tar. br. 1. stavku 1. navedene Uredbe, za vrijednost predmeta spora veću od 2.000,00 EUR plaća se pristojba u iznosu od 140,00 EUR i još 1 % na razliku iznad 2.000,00 EUR. Za vrijednost predmeta spora od 22.000,00 EUR puna pristojba stoga iznosi 340,00 EUR. Međutim, Tar. br. 2. stavak 2. izričito propisuje da se za presudu zbog ogluhe plaća pristojba u visini polovice pristojbe iz Tar. br. 1. stavka 1., pa pristojba na predmetnu presudu iznosi 170,00 EUR.

24.1. Kako se presuda punomoćnici tužitelja dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda, prema članku 7. stavku 2. Zakona o sudskim pristojbama pristojba se, ako se uplati u roku od tri dana od dana elektroničke dostave odluke, plaća u visini polovice propisanog iznosa, odnosno 85,00 EUR. Sud nalazi da i taj trošak predstavlja potreban parnični trošak u smislu članka 155. ZPP-a. Činjenica da obveza plaćanja pristojbe na presudu nastaje njezinom dostavom ne predstavlja zapreku da se taj trošak dosudi odlukom kojom se postupak završava, jer je riječ o pristojbenoj obvezi koja neposredno nastaje upravo donošenjem i dostavom predmetne odluke.

25. Slijedom navedenog, tužitelju pripada sveukupno 718,23 EUR na ime troškova postupka.

26. Na dosuđeni parnični trošak tužitelju, na njegov zahtjev, pripada zakonska zatezna kamata od dana donošenja presude do isplate, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP-a. Budući da obveza naknade parničnog troška nije tražbina iz trgovačkog ugovora, kamata se prema članku 29. stavku 2. ZOO-a određuje po stopi za ostale odnose, odnosno uvećanjem referentne stope za tri postotna poena.

27. Temeljem svega obrazloženog odlučeno je kao u izreci.

U Pazinu 6. listopada 2026.

Sutkinja
Andrea Jelenić Pitoski

Dokument je elektronički potpisan:

ANDREA JELENIĆ
PITOSKI

Vrijeme potpisivanja:

06-10-2026
08:53:51

DN:

C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
L=PAZIN
S=JELENIĆ PITOSKI
G=ANDREA
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude.

Presuda zbog ogluhe ne može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja.

DNA:

- tužitelju po pun. uz rješenje o pristojbi,
- tuženiku.

Broj zapisa: **9-3088e-2d26d**

Kontrolni broj: **065da-a5dd3-49005**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANDREA JELENIĆ PITOSKI, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.